

За Турцитѣ не бѣше възможно да се удържатъ на първата линия, прѣди да завладѣятъ и втората, тъй като неприятелскитѣ укрѣпления бѣха открити откъмъ горжа си; и турскитѣ войски не можаха да се закриятъ отъ неприятелския огънь другояче, освѣнъ да налягатъ на външния откосъ (скатъ).

4 баталиона отъ Юнузъ-беевата бригада получиха заповѣдь да атакуватъ втората линия. Тѣзи баталиони настѣпиха и сполучиха да прѣвзематъ укрѣплението У, находяще се срѣщу центра на първата дивизия. Руската кавалерия и пѣхота, изгонени отъ първата линия, ала усиленни отъ прѣсни войски, се построиха пакъ напредъ откъмъ дѣсната страна.

Батарейтѣ изъ укрѣпленията, въздигнати между Долни-Джбникъ и пункта У, сипеха прапнели по цѣлата първа линия и по ония укрѣпления на втората, които Турцитѣ бѣха прѣвзели. За да се свърши работата, необходимо бѣше да се атакуватъ незабавно тѣзи батареи, но слабитѣ ефективни, разпрѣснатостъта на войскитѣ и нѣмание на артилерия, не позволяваха да се прѣдприеме такава атака. Помѣчиха се само да се одържатъ на завоеванитѣ си позиции, до като пристигне 2-ра дивизия. Командира на 1-ва бригада, Атуфъ-паша, отиде при Юнузъ-бея да го увѣщава да се задържи, съ каквито и да било жертви, въ укрѣпления-